

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
Oמעשה-story

⚡ **challenge-קושיא**
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראייה**

מקרא-key:

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מעשר שני שאין דמיו ידועין פודין אותו בשלשה לקוחות, אבל לא בשלשה שאין לקוחות. אפילו נכרי אחד מהן, אפילו אחד מהם בעלים.	תנו רבנן:									■	◇
שלשה ומטילין לתוך כיס אחד, מהו?	בעי רבי ירמיה:									^	
איש ושתי נשיו - פודין מעשר שני שאין דמיו ידועין.	תא שמע:									■	!
דילמא כגון רב פפא ובת אבא סוראה.										⚡	
ההקדשות בשלשה.											■
מתניתין דלא כי האי תנא											◇
אפילו צינורא של הקדש צריכה עשרה בני אדם לפדותה.	דתניא רבי אליעזר בן יעקב									■	◇
בשלמא לרבי אליעזר - בן יעקב - דאמר כשמואל.	רב פפא לאביי:									⚡	
עשרה כהנים כתובין בפרשה.	דאמר שמואל:									■	⚡
אלא לרבנן, שלשה מנא להו?										⚡	◇
וכי תימא דכתיב בהו שלשה											!
קרקעות דכתיב בהו ארבעה תיסגי בארבעה											⚡
וכי תימא הכי נמי											!
הקרקעות תשעה וכהן	אלמה תנן:									■	⚡
אלא מאי - דמשלמי בהו עשרה											!
הקדשות דמשלמי בהו שיתא - ליבעו שיתא											⚡
קשיא.											■
הערכין כו'.											■
מאי ערכין המטלטלין?											^
באומר ערך כלי זה עלי	רב גידל אמר רב:										!
האומר ערך כלי זה עלי - נותן דמיו. מאי טעמא? אדם יודע שאין ערך לכלי, וגמר ואמר לשום דמים - משום הכי נותן דמיו.	דאמר רב גידל אמר רב:									■	!
האי ערכין המטלטלין? ערכין של מטלטלין מבעיא ליה											⚡
תני: ערכין של מטלטלין.											!
במתפס מטלטלין לערכין.	רב חסדא אמר אבימי:										!
האי ערכין המטלטלין? מטלטלין של ערכין מיבעי ליה											⚡
תני: מטלטלין של ערכין.											!
באומר ערכי עלי. בא כהן לגבות ממנו מטלטלין - בשלשה, קרקעות - בעשרה.	רבי אבהו:										!
בשלמא לאפוקי מהקדש - בעינן שלשה, אלא לעיולי להקדש - שלשה למה ליה?	רב אחא מדיפתי לרבינא:										⚡
סברא הוא, מה לי עיולי מה לי אפוקי. אפוקי מאי טעמא - דילמא טעי, עיולי נמי - דילמא טעי.	אמר ליה: [רבינא]										!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
רבי יהודה אומר כו'.												◊
בשלמא לרבי יהודה - היינו דכתיב כהן, אלא לרבנן כהן למה להו?	רב פפא לאביי:											◊
קשיא.												■
הקרקעות תשעה וכהן.												◊
מנהני מילי?												^
עשרה כהנים כתובין בפרשה, חד לגופיה, הנך הוי מיעוט אחר מיעוט אלא לרבנות, דאפילו תשעה ישראל ואחד כהן.	שמואל:											◊
אימא חמשה כהנים וחמשה ישראלים	מתקיף לה רב הונא בריה דרב נתן:											◊
קשיא.												■
ואדם כיוצא בהן.												◊
אדם מי קדוש?												◊
באומר דמי עלי	רבי אבהו:											◊
האומר דמי עלי - שמין אותו כעבד הנמכר בשוק.	דתניא:											!
ועבד אתקש לקרקעות.												!
שער העומד ליגזוז בכמה? כגוז דמי - ובשלשה. או כמחובר דמי - ובעשרה?	בעי רבי אבין:											◊
המקדיש את עבדו אין מועלין בו	תא שמע: [ת"ק]											◊
מועלין בשערו.	רבן שמעון בן גמליאל											◊
וקיימא לך דבשערו העומד ליגזוז פליגי, שמע מינה.												!
נימא הני תנאי כהני תנאי.												◊
יש דברים שהן כקרקע ואינן כקרקע, ואין חכמים מודים לו.	דתנן, רבי מאיר											◊
כיצד?												^
עשר גפנים טעונות מסרתי לך, והלה אומר אינן אלא חמש רבי מאיר מחייב	[רבי מאיר]											◊
כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע.	חכמים:											◊
בענבים העומדות ליבצר עסקינן	ואמר רבי יוסי בר חנינא:											◊
כבצורות דמיין	מר סבר: [רבי מאיר]											◊
לאו כבצורות דמיין.	ומר סבר: [חכמים]											◊
לא, אפילו תימא רבי מאיר, עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - כל כמה דשבקה להו מיכחש כחשי, אבל שערו - כל כמה דשבקה להו אשבוחי משבח.												◊
דיני נפשות כו'.												◊
קא פסיק ותני, לא שנא רובע זכר ולא שנא רובע נקבה												■
בשלמא רובע נקבה - דכתיב (ויקרא כ') והרגת את האשה ואת הבהמה, אלא רובע זכר מנא לן?												◊

◇ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
דכתיב (שמות כ"ב) כל שכב עם בהמה מות יומת, אם אינו ענין לשוכב - תניהו ענין לנשכב. ואפקיה רחמנא בלשון שוכב, לאקושי נשכב לשוכב. מה שוכב - הוא ובהמתו בעשרים ושלשה אף נשכב - הוא											!	◇	טו.	
שור הנסקל בעשרים ושלשה.												■	<	טז.
שנאמר (שמות כ"א) השור יסקל וגם בעליו יומת - כמיתת הבעלים כך מיתת השור.												■	◇	טז.
ממאי דהאי וגם בעליו יומת לכמיתת בעלים כך מיתת השור הוא דאתא, אימא לקטלא הוא דאתא?	אביי לרבא:										?			טז.
אם כן ליכתוב וגם בעליו ולישתוק.											!			טז:
אי כתב רחמנא הכי, הוא אמינא: בסקילה.											?			טז.
בסקילה סלקא דעתך? קטל איהו - בסיף, ממונו - בסקילה?											!			טז.
ודילמא האי דכתב רחמנא יומת לאקולי עילויה, לאפוקי מסיף לחנק?											?			טז.
הניחא למאן דאמר חנק חמור, אלא למאן דאמר חנק קיל - מאי איכא למימר?											?			טז.
לא סלקא דעתך דכתיב (שמות כ"א) אם כפר יושת עליו, ואי סלקא דעתך בר קטלא הוא - והכתיב (במדבר ל"ה) לא תקחו כפר לנפש רצח.											!			טז.
אדרבה, משום היא גופה קטל איהו לא תיסגי ליה בממונא אלא בקטלא, קטל שורו - ליפרוק נפשיה בממונא.											?			טז.
אמר קרא (במדבר ל"ה) מות יומת המכה רצח הוא - על רציחתו אתה הורגו, ואי אתה הורגו על רציחת שורו.	אלא אמר חזקיה, וכן תנא דבי חזקיה:										!	◇		טז.
שור סיני בכמה? מי גמר שעה מדורות, או לא?	איבעיא להו:											^	◇	טז.
(שמות י"ט) אם בהמה אם איש לא יחיה, מה איש בעשרים ושלשה - אף בהמה בעשרים ושלשה.	תא שמע, דתני רמי בר יהזקאל:										!	■	◇	טז.
הארי והזאב כו'.												■	<	טז.
והוא שהמיתו, אבל לא המיתו - לא.	ריש לקיש:											■	◇	טז.
יש להן תרבות, ויש להן בעלים.	אלמא קסבר: [ריש לקיש]											■		טז.
אף על פי שלא המיתו	רבי יוחנן:											■	◇	טז.
אין להם תרבות, ואין להם בעלים.	אלמא קסבר: [רבי יוחנן]											■		טז.
כל הקודם להורגן זכה	תנן, רבי אליעזר:											■	?	טז.
בשלמא לרבי יוחנן, למאי זכה - זכה לעורן, אלא לריש לקיש - למאי זכה? כיון שהמיתו - שוינהו רבנן כמאן דגמר דינייהו, ואיסורי הנאה נינהו												?	◇	טז.
מאי זכה - זכה לשמים.												!	◇	טז.
תניא כוותיה דריש לקיש:												■		טז.
אחד שור שהמית ואחד בהמה וחיה שהמיתו בעשרים ושלשה	תניא: [ת"ק]											■	◇	טז.
שור שהמית - בעשרים ושלשה, ושאר בהמה וחיה שהמיתו - כל הקודם להורגן זכה בהן לשמים.	רבי אליעזר:											■	◇	טז.
רבי עקיבא אומר כו'.												■	<	טז.
רבי עקיבא היינו תנא קמא												?		טז.
איכא בינייהו נחש.												!	◇	טז.
אין דנין כו'.												■	<	טז.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ;
answer-תירוץ ! **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
האי שבט דחטא במאי?												^	טו
אילימא שבט שחלל את השבת.												!	טו
אימר דפליג רחמנא בין יחידים למרובין לענין עבודת כוכבים, בשאר מצות מי פליג?												;	טו
אלא: בשבט שהודח.												!	טו
למימרא דבדינא דרבים דיינינן ליה?												;	טו
כמאן? לא כרבי יאשיה ולא כרבי יונתן												;	טו
עד כמה עושין עיר הנדחת - מעשרה ועד מאה, דברי רבי יאשיה.	דתניא: [רבי יאשיה]											;	טו
ממאה ועד רובו של שבט.	רבי יונתן:											;	טו
ואפילו רבי יונתן לא קאמר אלא רובו, אבל כולו - לא												;	טו
הכא בנשיא שבט שחטא עסקינן.	רב מתנה:											!	טו
(שמות י"ח) כל הדבר הגדל יביאו אליך, דבריו של גדול	מי לא אמר רב אדא בר אהבה:											!	טז
האי נמי גדול הוא.												!	טז
בבאין על עסקי נחלות, וכתחילתה של ארץ ישראל. מה תחילתה שבעים ואחד - אף כאן שבעים ואחד.	עולא אמר רבי אלעזר:											!	טז
אי מה תחילתה קלפי, אורים ותומים וכל ישראל - אף כאן קלפי אורים ותומים וכל ישראל												;	טז
אלא מחוורתא כדרב מתנה.												!	טז
לעולם בשבט שהודח. ודקא קשיא לך בדינא דרבים דיינינן ליה - אין, אף על גב דקטלינן ביחיד - בי דינא דרבים דיינינן ליה.	רבינא:											!	טז
(דברים י"ז) והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא וגו' - איש ואשה אתה מוציא לשעריך, ואי אתה מוציא כל העיר כולה לשעריך.	מי לא אמר רבי חמא ברבי יוסי אמר רבי אושעיא:											!	טז
הכא נמי: איש ואשה אתה מוציא לשעריך ואי אתה מוציא כל השבט כולו לשעריך.												!	טז
לא את נביא השקר												!	טז
מנהני מילי?												^	טז
אתיא הזדה, הזדה מזקן ממרא, מה להלן בשבעים ואחד - אף כאן בשבעים ואחד.	רבי יוסי ברבי חנינא:											!	טז
והא הזדה כי כתיבא - בקטלא הוא דכתיבא, וקטלא בעשרין ותלתא הוא												;	טז
גמר דבר דבר מהמראתו.	אלא אמר ריש לקיש:											!	טז
וליהדר זקן ממרא ולגמר הזדה הזדה מנביא השקר												;	טז
דבר דבר - גמיר, הזדה הזדה - לא גמיר.												!	טז
ולא את כהן גדול.												!	טז
מנהני מילי?												^	טז
דאמר קרא, (שמות י"ח) כל הדבר הגדל יביאו אליך - דבריו של גדול.	רב אדא בר אהבה:											!	טז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-תזרה לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת של פסיקה story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
דבר גדל - דבר קשה. אתה אומר דבר קשה או אינו אלא דבריו של גדול? כשהוא אומר (שמות י"ח) את הדבר הקשה יביאון אל משה - הרי דבר קשה אמור.	מיתיבי:											טז.
הוא דאמר כי האי תנא												טז.
דבר גדל - דבריו של גדול, אתה אומר דבריו של גדול או אינו אלא דבר קשה - כשהוא אומר הדבר הקשה - הרי דבר קשה אמור, הא מה אני מקיים דבר גדל - דבריו של גדול.	דתניא:											טז.
והאי תנא תרי קראי למה לי?												טז.
חד לצואה בעלמא, וחד לעשייה.												טז.
ואידך												טז.
אם כן לכתוב או גדול גדול או קשה קשה מאי גדול ומאי קשה - שמע מינה תרתי.	[אידך]											טז.
שורו של כהן גדול בכמה? למיתת בעלים ידידיה מדמינן ליה, או דילמא למיתת בעלים דעלמא מדמינן ליה?	בעי רבי אלעזר:											טז.
מדקא מבעיא ליה שורו - מכלל דממונו פשיטא ליה.	אביי:											טז.
פשיטא												טז.
מהו דתימא: הואיל וכתב כל הדבר הגדל - כל דבריו של גדול, קא משמע לן.												טז.
אין מוציאין כו'.												טז.
מנהני מילי?												טז.
דאמר קרא (במדבר כ"ז) ולפני אלעזר הכהן יעמד, הוא - זה מלך, וכל בני ישראל אתו - זה משוח מלחמה, וכל העדה - זה סנהדרין.	רבי אבהו:											טז.
ודילמא לסנהדרין הוא דקאמר להו רחמנא דלישילו באורים ותומים?												טז.
כנור היה תלוי למעלה ממשתו של דוד, כיון שהגיע הצות לילה רוח צפונית מנשבת בו, והיה מנגן מאליו. מיד היה דוד עומד ועוסק בתורה עד שעלה עמוד השחר. כיון שעלה עמוד השחר נכנסו חכמי ישראל אצלו. אמרו לו: אדונינו המלך, עמך ישראל צריכין לפרנסה - אמר להן: לכו והתפרנסו זה מזה. - אמרו לו: אין הקומץ משיביע את הארץ, ואין הבור מתמלא מחולייתו. - אמר להם: לכו פשטו ידיכם בגדוד. מיד יועצין באחיתופל, ונמלכין בסנהדרין, ושואלין באורים ותומים	אלא, כי הא דאמר רב אחא בר בינא אמר רבי שמעון חסידא:											טז.
מאי קרא - (דברי הימים א' כ"ז) ואחרי אחיתפל בניהו בן יהוידע ואביתר ושר צבא למלך יואב. אחיתופל - זה יועץ, וכן הוא אומר (שמואל ב' ט"ז) ועצת אחיתפל אשר יעץ וגו', ובניהו בן יהוידע - זו סנהדרין. אביתר - אלו אורים ותומים, וכן הוא אומר (דברי הימים א' י"ח) ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי. ולמה נקרא שמן כרתי ופלתי? כרתי - שכורתין דבריהן, ופלתי - שמופלאין מעשיהן. ואחר כך - שר הצבא למלך יואב	רב יוסף:											טז.
מאי קרא - (תהלים נ"ז) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר.	רבי יצחק בריה דרב אדא ואמרי לה אמר רבי יצחק											טז.
ואין מוסיפין על העיר.												טז.
מנהני מילי?												טז.
אמר קרא (שמות כ"ה) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן וכן תעשו - לדורות הבאין.	רב שימי בר חייא:											טז.
כל הכלים שעשה משה - משיחתן מקדשן, מיכן ואילך - עבודתן מחנכתן.	מתלב רבא:											טז.
ואמאי? נימא וכן תעשו - לדורות הבאין												טז.
שאני התם דאמר קרא (במדבר ז') וימשחם ויקדש אתם - אותם במשיחה, ולא לדורות במשיחה.												טז.
ואימא: אותם במשיחה, ולדורות - אי במשיחה אי בעבודה												טז.

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⚡**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראייה **■**
 disputants-חולקים **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**
 מקרא-key:

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אמר קרא (במדבר ד') אשר ישרתו במ בקדש - הכתוב תלאן בשירות.	רב פפא:									!	◇
אלא, אתם למה לי?										⚡	◇
אי לא אתם הוה אמינא: לדורות - במשיחה ובעבודה, דהא כתיב וכן תעשו כתב רחמנא אתם - אותם במשיחה, ולא לדורות במשיחה.										!	◇
ואין עושין סנהדראות כו'.											■ <
מנא לן?											^
כדאשכחן במשה, דאוקי סנהדראות, ומשה במקום שבעים וחד קאי.										!	◇
מניין שמעמידין שופטים לישראל? תלמוד לומר (דברים ט"ז) שפטים תתן, שטרים לישראל מניין - תלמוד לומר שטרים תתן, שופטים לכל שבט ושבט מניין - תלמוד לומר שפטים לשבטיך, שוטרים לכל אחד ממונה על כולן, שנאמר תתן-לך.	תנו רבנן:										■ ◇
לשבטיך ושפטו - מצוה בשבט לדון את שבטו.	רבן שמעון בן גמליאל:										■
ואין עושין עיר הנדחת.											■ <
מנא הני מילי?											^
דאמר קרא (דברים י"ז) והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא, איש ואשה אתה מוציא לשעריך, ואי אתה מוציא כל העיר כולה לשעריך.	רבי חייה בר יוסף אמר רבי אושעיא:									!	◇
אין עושין עיר הנדחת בספר.											■ ◇
מאי טעמא?											^
(דברים י"ג) מקרבך, אמר רחמנא, ולא מן הספר.										!	◇
ולא שלש											■ <
דכתיב: אחת. אבל עושין אחת או שתיים, דכתיב (דברים י"ג) עריך.											■ ◇
אחת - אחת ולא שלש.	תנו רבנן:										■ ◇
אתה אומר אחת ולא שלש, או אינו אלא אחת ולא שתיים?										⚡	■
כשהוא אומר עריך - הרי שתיים אמור, הא מה אני - מקיים אחת - אחת ולא שלש.										!	■ ◇
בבית דין אחד הוא דאין עושין, הא בשנים ושלשה בתי דינין - עושין.	זימנין אמר רב:										■ ◇
אפילו בשנים ושלשה בתי דינין, - לעולם אין עושין.	וזימנין אמר רב:										■ ◇
מאי טעמא דרב											^
משום קרחה.										!	◇
לא שנו אלא במקום אחד, אבל בשנים ושלשה מקומות - עושין.	ריש לקיש:									◆	■ ◇
אין עושין, משום קרחה.	רבי יוחנן:									◆	■ ◇
אין עושין שלש עירות מנדחות בארץ ישראל, אבל עושין אותם שתיים, כגון אחת ביהודה ואחת בגליל. אבל שתיים ביהודה ושתיים בגליל - אין עושין.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:									■	■
וסמוכה לספר - אפילו אחת אין עושין.											■
מאי טעמא											^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
שמא ישמעו נכרים ויחריבו את ארץ ישראל.												!	◇	טז:
ותיפוק לי דמקרבך אמר רחמנא, ולא מן הספך												;		טז:
רבי שמעון היא, דדריש טעמא דקרא.												!	◇	טז:
סנהדרי גדולה היתה.													■	טז:
מאי טעמייהו דרבנן דאמרי ומשה על גביהן?													^	טז:
אמר קרא (במדבר י"א) והתיצבו שם עמך, עמך - ואת בהדייהו.	[רבנן]											!	◇	טז:
ורבי יהודה												;		יז:
עמך - משום שכינה.	[רבי יהודה]											!	◇	יז:
ורבנן												;		יז:
אמר קרא (במדבר י"א) ונשאו אתך במשא העם, אתך - ואת בהדייהו.	[רבנן]											!	◇	יז:
ורבי יהודה												;		יז:
אתך - בדומין לך.	[רבי יהודה]											!	◇	יז:
ורבנן												;		יז:
(שמות י"ח) מוהקל מעליך ונשאו אתך, נפקא. וילפא סנהדרי גדולה מסנהדרי קטנה.	[רבנן]											!	◇	יז:
(במדבר י"א) וישארו שני אנשים במחנה	תנו רבנן:												■	יז:
בקלפי נשתירו.	יש אומרים:											◆	■	יז:
שבשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אמר משה: כיצד אעשה? אברור ששה מכל שבט ושבט - נמצאו שנים יתירים, אברור חמשה חמשה מכל שבט ושבט - נמצאו עשרה חסרים, אברור ששה משבט זה וחמשה משבט זה - הריני מטיל קנאה בין השבטים, מה עשה? בירר ששה ששה, והביא שבעים ושנים פיתקין, על שבעים כתב זקן ושנים הניח חלק, בללן ונתנן בקלפי, אמר להם: בואו וטלו פיתקין כל מי שעלה בידו זקן אמר: כבר קידשך שמים, מי שעלה בידו חלקי אמר: המקום לא חפץ בך, אני מה אעשה לך?												■	■	יז:
כיוצא בדבר אתה אומר: (במדבר ג') ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת, אמר משה: כיצד אעשה להן לישראל? אם אומר לו תן לי פדיוןך וצא - יאמר לי: כבר פדאני בן לוי. מה עשה? הביא עשרים ושנים אלפים פיתקין, וכתב עליהן בן לוי, ועל שלשה ושבעים ומאתים כתב עליהן חמשה שקלים, בללן ונתנן בקלפי. אמר להן: טלו פיתקין. מי שעלה בידו בן לוי - אמר לו: כבר פדאך בן לוי. מי שעלה בידו חמשת שקלים, אמר לו: תן פדיוןך וצא.												■	■	יז:
במחנה נשתירו.	רבי שמעון:											◆	■	יז:
בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: אספה לי שבעים איש אמרו אלדד ומידד: אין אנו ראויין לאותה גדולה, אמר הקדוש ברוך הוא: הואיל ומיעתם עצמכם - הריני מוסיף גדולה על גדולתכם. ומה גדולה הוסיף להם - שהנביאים כולן נתנבאו ופסקו, והם נתנבאו ולא פסקו.												■	■	יז:
ומה נבואה נתנבאו?													^	יז:
אמרו: משה מת, יהושע מכניס את ישראל לארץ.												!	◇	יז:
על עסקי שליו הן מתנבאים, עלי שליו, עלי שליו	אבא חנין אומר משום רבי אליעזר:											!	◇	יז:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
דנין לפני חכמים - שמעון בן עזאי, ושמעון בן זומא, וחנן המצרי, והנניא בן חכנאי.													■	◊
חמשה: שמעון, שמעון, ושמעון, חנן, והנניא.	רב נחמן בר יצחק מתני:												■	◊
רבותינו שבבבל - רב ושמואל.													■	◊
רבותינו שבארץ ישראל - רבי אבא.													■	◊
דייני גולה - קרנא.													■	◊
דייני דארץ ישראל - רבי אמי ורבי אסי.													■	◊
דייני דפומבדיתא - רב פפא בר שמואל													■	◊
דייני דנהרדעא - רב אדא בר מניומי													■	◊
סבי דסורא - רב הונא ורב חסדא.													■	◊
סבי דפומבדיתא - רב יהודה ורב עינא													■	◊
חריפי דפומבדיתא - עיפא ואבימי בני רחבה.													■	◊
אמוראי דפומבדיתא - רבה ורב יוסף.													■	◊
אמוראי דנהרדעי - רב חמא.													■	◊
נהרבלאי מתנו - רמי בר רבבי.													■	◊
אמרי בי רב - רב הונא.													■	◊
אמרי בי רב	והאמר רב הונא:												■	◊
אלא: רב המנונא.													■	◊
אמרי במערבא - רבי ירמיה.													■	◊
שלחו מתם - רבי יוסי בר חנינא.													■	◊
מחכו עלה במערבא - רבי אלעזר.													■	◊
והא שלחו מתם לדברי רבי יוסי בר חנינא													■	◊
אלא אפוך: שלחו מתם - רבי אלעזר, מחכו עלה במערבא - רבי יוסי בר חנינא.													■	◊
וכמה יהא בעיר ויהא ראויה לסנהדרין מאה ועשרים וכו'.													■	<
מאה ועשרים מאי עבידתיה?													■	◊
עשרים ושלשה כנגד סנהדרין קטנה, ושלש שורות של עשרים ושלשה - הרי תשעים ותרתין. ועשרה בטלנין של בית הכנסת - הרי מאה ותרי. ושני סופרים, ושני חזנים, ושני בעלי דינים ושני עדים, ושני זוממין, ושני זוממי זוממין - הרי מאה וארביסר.													■	◊
כל עיר שאין בה עשרה דברים הללו אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה: בית דין מכין ועונשין, וקופה של צדקה נגבית בשנים ומתחלקת בשלשה, ובית הכנסת, ובית המרחץ, ובית הכסא, רופא, ואומן, ולבלר ומלמד תינוקות.	ותניא:												■	◊
אף מיני פירא, מפני שמיני פירא מאירין את העינים.	משום רבי עקיבא אמרו:												■	◊
רבי נחמיה אומר וכו'.													■	<

central point for summary and review- וחזרה לסיכום וזורה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של מובאה < story-מעשה O	disputants- חולקים- ♦ statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ⚡ question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■
--	--

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאתים ושבעים ושבעה.	תניא רבי:											■	◇	.יה.
מאתים שבעים ושבעה	והתניא, רבי:											■	◇	.יה.
לא קשיא, הא - רבי יהודה, הא - רבנן.												!	◇	.יה.
(שמות י"ח) ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת, שרי אלפים - שש מאות, שרי מאות - ששת אלפים, שרי חמשים - שנים עשר אלף, שרי עשרות - ששת ריבוא, נמצאו דיני ישראל שבעת ריבוא ושמונת אלפים ושש מאות.	תנו רבנן:											■	◇	.יה.
הדרן עלך דיני ממונות.													◇	

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **שאלה-question** ^
ראיה-proof !

מקרא-key:

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	יח
כהן גדול דן ודנין אותו, מעיד ומעידין אותו, חולץ וחולצין לאשתו, ומייבמין את אשתו. אבל הוא אינו מייבם, מפני שהוא אסור באלמנה.																■
מת לו מת - אינו יוצא אחר המטה, אלא הן נכסין והוא נגלה, הן נגלין והוא נכסה, ויוצא עמהן עד פתח שער העיר, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]															■
אינו יוצא מן המקדש, משום שנאמר (ויקרא כ"א) ומן המקדש לא יצא.	רבי יהודה:															■
וכשהוא מנחם אחרים, דרך כל העם עוברין בזה אחר זה, והממונה ממצעו בינו לבין העם. וכשהוא מתנחם מאחרים, כל העם אומרים לו: אנו כפרתך, והוא אומר להן: תתברכו מן השמים.																■
וכשמברין אותו, כל העם מסובין על הארץ והוא מיסב על הספסל.																■
המלך לא דן ולא דנין אותו, לא מעיד ולא מעידין אותו, לא חולץ ולא חולצין לאשתו, לא מייבם ולא מייבמין לאשתו.																■
אם רצה לחלוץ או לייבם - זכור לטוב.	רבי יהודה:															■
אין שומעין לו.	אמרו לו: [רבנן]															■
ואין נושאין אלמנתו.	[רבנן]															■
נושא המלך אלמנתו של מלך, שכן מצינו בדוד שנשא אלמנתו של שאול, שנאמר (שמואל ב' י"ב) ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך.	רבי יהודה:															■
כהן גדול דן.																■
פשיטא																?
דנין אותו איצטריכא ליה.																!
הא נמי פשיטא, אי לא דיינינן ליה - איהו היכי דייך? והכתיב (צפניה ב') התקוששו וקושו																?
קשט עצמן, ואחר כך קשט אחרים.	ואמר ריש לקיש:															?
אלא, אידי דקא בעי למיתני מלך לא דן ולא דנין אותו - תנא נמי כהן גדול דן ודנין.																!
ואי בעית אימא: הא קא משמע לן																!
כהן גדול שהרג את הנפש במזיד - נהרג, - בשוגג - גולה, ועובר על עשה ועל לא תעשה, והרי הוא כהדיוט לכל דבריו.	כדתניא:															!
במזיד נהרג																!
פשיטא																?
בשוגג גולה איצטריכא ליה.																!
הא נמי פשיטא																?
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתוב (במדבר ל"ה) וישב בה עד מות הכהן הגדול, אימא: כל דאית ליה תקנתא בחזרה - ליגלי, דלית ליה תקנתא בחזרה - לא ליגלי.																!
ההורג כהן גדול, או כהן גדול שהרג את הנפש - אינו יוצא משם לעולם.	דתנן:															!
אימא לא ליגלי - קא משמע לן.																!
ואימא הכי נמי																?
אמר קרא (דברים י"ט) לנוס שמה כל רצח - אפילו כהן גדול במשמע.																!
עובר על עשה ועל לא תעשה.																!
לא סגי דלא עבר?																?

✦ חולקים-disputants
 ✧ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הכי קאמר: אם עבר על עשה ועל לא תעשה - הרי הוא כהדיוט לכל דבריו.												✧	ית:		
פשיטא												⚡	ית:		
סלקא דעתך אמינא: הואיל ותנן:												!	ית:		
אין דנין לא את השבט ולא את נביא השקר, ולא את כהן גדול אלא על פי בית דין של שבעים ואחד.	[תנן]											■ !	ית:		
(שמות י"ח) כל הדבר הגדל יביאו אליך - דבריו של גדול	ואמר רב אדא בר אבהו:											■ !	✧	ית:	
אימא, כל דבריו של גדול, קא משמע לן.												!	✧	ית:	
ואימא הכי נמי												⚡	ית:		
מי כתיב דברי גדול הדבר הגדל כתיב - דבר גדול ממש.												!	✧	ית:	
מעיד ומעידין אותו.													■ <	ית:	
מעיד?													⚡	ית:	
(דברים כ"ב) והתעלמת - פעמים שאתה מתעלם, ופעמים שאי אתה מתעלם. הא כיצד? כהן והוא בבית הקברות, זקן ואינה לפי כבודו, או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבריו - לכך נאמר והתעלמת	והתניא:												■ ⚡	✧	ית:
מעיד למלך.	רב יוסף:												!	ית:	
לא דן ולא דנין אותו, לא מעיד ולא מעידין אותו	והתנן:												⚡	ית:	
מעיד לבן מלך.	אלא אמר רבי זירא:												!	ית:	
בן מלך הדיוט הוא													⚡	ית:	
אלא: מעיד בפני המלך.													!	✧	ית:
והא אין מושיבין מלך בסנהדרין													⚡	✧	ית:
משום יקרא דכהן גדול אתא ויתיב, מקבלי ניהלי לסהדותיה, קאי הוא ואזיל ומעיינינא ליה אגן בדיניה.													!	✧	ית:
גופא, אין מושיבין מלך בסנהדרין, ולא מלך וכהן גדול בעיבור שנה.													■ <	ית:	
מלך בסנהדרין - דכתיב (שמות כ"ג) לא תענה על רב - לא תענה על רב.													■	✧	ית:
לא מלך וכהן גדול בעיבור שנה מלך - משום אפסניא, כהן גדול - משום צינה.													■	✧	ית:
שמע מינה שתא בתר ירחא אזיל.	רב פפא:												■	✧	ית:
איני?													⚡	ית:	
והא הנך שלשה רועי בקר דהוו קיימי, ושמעיהו רבנן דקאמרי													⊙ ⚡	✧	ית:
חד אמר: אם בכיר ולקיש כחדא יינץ - דין הוא אדר, ואם לאו - לית דין אדר.													⊙ ⚡	ית:	
וחד אמר: אם תור בצפר בתלג ימות, ובטיהרא בטול תאינה ידמוך, ישלח משכיה - דין הוא אדר, ואם לאו - לית דין אדר.													⊙ ⚡	ית:	
וחד אמר: אם קידום תקיף לחדא יהא, יפח בלועך נפיק לקיבליה - דין הוא אדר, ואם לאו - לית דין אדר.													⊙ ⚡	ית:	
ועברוהו רבנן להאי שתא													⊙ ⚡	✧	ית:
ותסברא, רבנן ארעוותא סמוך? אלא: רבנן אחושבנייהו סמוך, ורועי בקר איסוריהו הוא דאיסתייעא מילתייהו.													!	✧	ית:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
Oמעשה-story

■ **challenge-קושיא** ?
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ** !
 ■ **proof-ראיה**

מקרא-key:

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חולץ וחולצין כו'.												■
קא פסיק ותני לא שנא מן האירוסין, ולא שנא מן הנישואין.												◇
בשלמא מן הנישואין - הוי עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה לא תעשה ועשה, אלא מן האירוסין, אמאי? יבא עשה וידחה לא תעשה											?	
גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה.												◇
אם קדמו ובעלו ביאה ראשונה - קנו, ואסור לקיימן בביאה שניה.	תניא נמי הכי:											■
מת לו מת כו'.												■
(שמות כ"א) ומן המקדש לא יצא - לא יצא עמהן, אבל יוצא הוא אחריהן, כיצד? הן נכסין והוא נגלה, הן נגללין והוא נכסה.	תנו רבנן:											◇
ויוצא עד פתח כו'.												■
שפיר קאמר רבי יהודה												?
אי הכי לביתו נמי לא אלא הכי קאמר: מן המקדש לא יצא - מקדושתו לא יצא, וכיון דאית ליה הכירא - לא אתי למינגע.	אמר לך רבי מאיר:											◇
ורבי יהודה												?
אגב מרריה דילמא מקרי ואתי ונגע.	[רבי יהודה]											◇
כשהוא מנחם.												■
כשהוא עובר בשורה לנחם את אחרים, סגן ומשוח שעבר בימינו, וראש בית אב ואבלים וכל העם משמאלו. וכשהוא עומד בשורה ומתנחם מאחרים - סגן מימינו, וראש בית אב וכל העם משמאלו.	תנו רבנן:											◇
אבל משוח שעבר - לא אתי גביה.												◇
מאי טעמא												^
חלשא דעתיה, סבר: קא חדי בי.												◇
שמע מינה מהא מתניתא תלת	רב פפא:											■
שמע מינה: היינו סגן היינו ממונה												◇
ושמע מינה: אבלים עומדין וכל העם עוברין												◇
ושמע מינה: אבלים לשמאל המנחמין הן עומדין.												◇
בראשונה היו אבלים עומדין, וכל העם עוברין והיו שתי משפחות בירושלים מתגרות זו בזו זאת אומרת: אני עוברת תחלה, וזאת אומרת: אני עוברת תחלה. התקינו שיהא העם עומדין ואבלים עוברין.	תנו רבנן:											◇
החזיר רבי יוסי את הדבר לירושנו בציפורי, שיהיו אבלים עומדין וכל העם עוברין.	רמי בר אבא:											◇
התקין רבי יוסי בציפורי שלא תהא אשה מהלכת בשוק ובנה אחריה, משום מעשה שהיה.	ואמר רמי בר אבא:											◇
התקין רבי יוסי בציפורי שיהיו נשים מספרות בבית הכסא, משום ייחוד.	ואמר רמי בר אבא:											◇
שאלית את רבי יאשיה רבה בבית עלמין דהוצל	רב מנשיא בר עות:											^
ואמר לי: אין שורה פחותה מעשרה בני אדם, ואין אבלים מן המנין, בין שאבלים עומדין וכל העם עוברין, בין שאבלים עוברין וכל העם עומדין.	[רבי יאשיה רבה]											◇
כשהוא מתנחם כו'.												■
כי מנחם הוא אחריני היכי אמר להו?	איבעיא להו:											^

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

? **קושיא-challenge** ■
 ^ **שאלה-question** ■
 ! **תירוץ-answer** ■
 ■ **ראייה-proof** ■

מקרא-key:

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והוא אומר תתנחמו.	תא שמע:											!
היכי דמי?												^
אילימא כי מנחמי אחריני לדידיה אמר להו איהו תתנחמו												!
נחשא קא רמי להו?												?
אלא: כי מנחם לאחריני אמר להו תתנחמו - שמע מינה.												◇
מלך לא דן כו'.												■
לא שנו אלא מלכי ישראל, אבל מלכי בית דוד - דן ודנין אותן, דכתיב (ירמיהו כ"א) בית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט. ואי לא דיינינן ליה - אינהו היכי דייני? והכתיב (צפניה ב') התקוששו וקושו	רב יוסף:											◇
קשט עצמך ואחר כך קשט אחרים.	ואמר ריש לקיש:											■
אלא מלכי ישראל מאי טעמא לא?												◇
משום מעשה שהיה.												!
דעבדיה דינאי מלכא קטל נפשא												◇
אמר להו שמעון בן שטח לחכמים: תנו עיניכם בו, ונדוננו.												!
שלחו ליה: עבדך קטל נפשא.												!
שדריה להו.												!
שלחו ליה: תא אנת נמי להכא, (שמות כ"א) והועד בבעליו, אמרה תורה: יבא בעל השור ויעמוד על שורו.												!
אתא ויטיב.												!
אמר ליה שמעון בן שטח: ינאי המלך עמוד על רגליך ויעידו בך. ולא לפנינו אתה עומד, אלא לפני מי שאמר והיה העולם אתה עומד, שנאמר (דברים י"ט) ועמדו שני האנשים אשר להם הריב וגו'.												!
אמר לו: לא כשתאמר אתה, אלא כמה שיאמרו חבריך.												!
נפנה לימינו - כבשו פניהם בקרקע, נפנה לשמאלו - וכבשו פניהם בקרקע.												!
אמר להו שמעון בן שטח: בעלי מחשבות אתם, יבא בעל מחשבות ויפרע מכם.												!
מיד בא גבריאל וחבטן בקרקע, ומתו												!
באותה שעה אמרו: מלך לא דן ולא דנין אותו לא מעיד ולא מעידין אותו.												!
לא חולץ ולא חולצין וכו'.												■
איני?												?
אפילו למאן דאמר נשיא שמחל על כבודו כבודו מחול - מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, שנאמר (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך.	והאמר רב אשי:											!
מצוה שאני.												!
ואין נושאים כו'.												■
נשים הראויות לו מבית המלך. ומאי ניהו - מירב ומיכל.	תניא, אמרו לו לרבי יהודה:											!
היאך נשא דוד שתי אחיות בחייה?	שאלו תלמידיו את רבי יוסי:											?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מיכל אחר מיתת מירב נשאה.	אמר להן: [רבי יוסי]											!	◇	יט:	
קידושי טעות היו לו במירב, שנאמר (שמואל ב' ג') תנה את אשתי את מיכל אשר ארסתי לי במאה ערלות פלשתים.	רבי יהושע בן קרחה:												!	◇	יט:
מאי תלמודא?													^		יט:
מיכל אשתי, ולא מירב אשתי.	רב פפא:												!	◇	יט:
מאי קידושי טעות?													^	◇	יט:
דכתיב: (שמואל א' י"ז) והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול וגו'.													!	◇	יט:
אזל קטליה.													o	!	יט:
אמר לו: מלוה אית לך גבאי, והמקדש במלוה - אינה מקודשת.													o	!	יט:
אזל יהבה לעדריאל, דכתיב, (שמואל א' י"ח) ויהי בעת תת את מירב בת שאול לדוד וגו'.													o	!	יט:
אמר ליה: אי בעית דאתן לך מיכל - זיל אייתי לי מאה ערלות פלשתים.													o	!	יט:
אזל אייתי ליה.													o	!	יט:
אמר ליה: מלוה ופרוטה אית לך גבאי.													o	!	יט:
שאל סבר: מלוה ופרוטה - דעתיה אמלוה													■	!	יט:
ודוד סבר: מלוה ופרוטה - דעתיה אפרוטה.													■	!	יט:
ואיבעית אימא: דכולי עלמא מלוה ופרוטה דעתיה אפרוטה													■	!	יט:
שאל סבר: לא חזו ולא מידי													■	!	יט:
ודוד סבר: חזו לכלבי ושונורי.													■	!	יט:
רבי יוסי, האי, תנה את אשתי את מיכל, מאי דריש ביה?													?		יט:
רבי יוסי לטעמיה													!		יט:
רבי יוסי היה דורש מקראות מעורבין, כתיב (שמואל ב' כ"א) ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את אדמני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מיכל אשר ילדה לעדריאל המחלתי וגו'. וכי לעדריאל נתנה? והלא לפלטי בין ליש נתנה דכתיב (שמואל א' כ"ה) ושאלו נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש וגו' אלא: מקיש קידושי מירב לעדריאל לקידושי מיכל לפלטי, מה קידושי מיכל לפלטי בעבירה - אף קידושי מירב לעדריאל בעבירה.	דתניא: [רבי יוסי]												!	◇	יט:
ורבי יהושע בן קרחה נמי, הכתיב את חמשת בני מיכל בת שאול.													?		יט:
וכי מיכל ילדה? והלא מירב ילדה מירב ילדה ומיכל גידלה, לפיכך נקראו על שמה. ללמדך שכל המגדל יתום בתוך ביתו - מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו.	אמר לך רבי יהושע:												!	◇	יט:
מהכא (רות ד') ותקראנה לו השכנות שם לאמר יולד בן לנעמי. וכי נעמי ילדה? והלא רות ילדה, אלא: רות ילדה ונעמי גידלה, לפיכך נקרא על שמה.	רבי חנינא:												■	◇	יט:
מהכא (דברי הימים א' ד') ואשתו היהודית ילדה את ירד אביגדור וגו', ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד. מרד זה כלב, ולמה נקרא שמו מרד - שמרד בעצת מרגלים. וכי בתיה ילדה? והלא יוכבד ילדה, אלא: יוכבד ילדה ובתיה גידלה, לפיכך נקרא על שמה.	רבי יוחנן:												■	◇	יט:
מהכא (תהלים ע"ז) גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה. וכי יוסף ילד? והלא יעקב ילד. אלא, יעקב ילד ויוסף כילכל, לפיכך נקראו על שמו.	רבי אלעזר:												■	◇	יט:
כל המלמד בן חבירו תורה - מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו, שנאמר (במדבר ג') ואלה תולדת אהרן ומשה, וכתיב ואלה שמות בני אהרן, לומר לך: אהרן ילד ומשה לימד, לפיכך נקראו על שמו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												■	◇	יט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-כהן גדול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ושניהו מקרא אחד דרשו: (שמואל ב' ג') ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר ידיך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו.												כ.
מאן דאמר לא מיחה - הכי קאמר: ידיך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הוגשו, מאי טעמא לא מחית? (שמואל ב' ג') כנפול לפני בני עולה נפלת.	[רב]											כ.
ומאן דאמר מיחה ולא נענה, איתמהווי מתמה: הכמות נבל ימות? ידיך לא אסרות, ורגליך לא לנחשתים. מכדי מחווי מחית - מאי טעמא כנפול לפני בני עולה נפלת?	[רבי יצחק]											כ.
למאן דאמר מיחה - מאי טעמא איענש?												כ.
ששהא מלכות בית דוד שתי שנים ומחצה.	רב נחמן בר יצחק:											כ.
וכשמברין אותו כ'.												כ.
מאי דרגש?												כ.
ערסא דגדא.	עולא:											כ.
מי איכא מידי דעד האידינא לא אותביניה והשתא מותבינן ליה?	רבנן לעולא:											כ.
מאי קושיא? דילמא מידי דהוה אאכילה ושתייה, דעד האידינא - לא אכילניה ולא אשקיניה, השתא - קא מוכלינן ליה וקא משקינן ליה.	מתקיף לה רבא:											כ.
אלא אי קשיא - הא קשיא: דרגש אינו צריך לכפותו, אלא זוקפו. ואי סלקא דעתך ערסא דגדא - אמאי אינו צריך לכפותו?												כ.
הכופה את מטתו - לא מטתו בלבד הוא כופה, אלא כל מטות שיש לו בתוך ביתו הוא כופה.	והתניא:											כ.
מאי קושיא? דילמא מידי דהוה אמטה מיוחדת לכלים.												כ.
אם היתה מיוחדת לכלים - אינו צריך לכפותה.	דקתני:											כ.
אלא, אי קשיא הא קשיא:												כ.
דרגש - מתיר קרביטין והוא נופל מאיליו	רבן שמעון בן גמליאל:											כ.
ואי סלקא דעתך ערסא דגדא קרביטין מי אית ליה?												כ.
מאי דרגש - ערסא דצלא.	אלא, כי אתא רבין אמר: אמר לי ההוא מרבנן, ורב תחליפא שמייה, דהוה שכיח בשוקא דגילדאי, ואמר ליה:											כ.
דרגש סירוגו מתוכו, מטה - סירוגה מעל גבה.	רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:											כ.
כלי עץ מאימתי מקבלין טומאה? המטה והעריסה - משישופם בעור הדג.	מיתבי:											כ.
ואי מטה מסורגת (היא) מעל גבה - למה לי שיפת עור הדג?												כ.
אלא: הא והא מתוכו, מטה - אעולי ואפוקי בבזיוני, דרגש - אעולי ואפוקי באבקתא.												כ.
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	רבי יעקב אמר רבי יהושע בן לוי:											כ.
מטה שנקליטייה יוצאין - זוקפה, ודיו.	רבי יעקב בר אמי:											כ.
ומוציא למלחמת הרשות על פי בית דין של שבעים ואחד												כ.
ופורץ לעשות לו דרך, ואין ממחה בידו.												כ.
דרך המלך אין לו שיעור.												כ.

statement-מימרא-
 challenge-קושיא-
 question-שאלה-
 answer-תירוץ-!
 proof-ראיה-

disputants-חולקים-
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-
 story-מעשה-

מקרא-key:

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכל העם בוזזין ונותנין לו, והוא נוטל חלק בראש.											■
אין מוציאין למלחמת הרשות אלא על פי בית דין של שבעים ואחד	תנינא חדא זימנא:										■
אידי דתנא כל מילי דמלך, תנא נמי מוציאין למלחמת הרשות.											!
כל האמור בפרשת מלך - מלך מותר בו.	רב יהודה אמר שמואל:										■
לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם, שנאמר (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך.	רב:										■
כתנאי:											■
כל האמור בפרשת מלך - מלך מותר בו	רבי יוסי:										■
לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליהם, שנאמר שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך.	רבי יהודה:										■
שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה.	וכן היה רבי יהודה אומר:										■
לא נאמרה פרשה זו אלא כנגד תרעומתן, שנאמר (דברים י"ז) ואמרת אשימה עלי מלך וגו'.	רבי נהוראי:										■
זקנים שבודר - כהוגן שאלו, שנאמר (שמואל א' ח') תנה לנו מלך לשפטנו, אבל עמי הארץ שבהן קלקלו, שנאמר (שמואל א' ח') והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו.	תניא, רבי אליעזר:										■
שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה, - ואינו יודע איזה מהן תחילה, כשהוא אומר (שמות י"ז) כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק, הוא אומר: להעמיד להם מלך תחילה, ואין כסא אלא מלך, שנאמר (דברי הימים א' כ"ט) וישב שלמה על כסא ה' למלך. ועדיין אינו יודע אם לבנות להם בית הבחירה תחלה, או להכרית זרעו של עמלק תחלה, כשהוא אומר (דברים י"ב) והניח לכם מכל אויביכם וגו' והיה המקום אשר יבחר ה' וגו' - הוא אומר: להכרית זרעו של עמלק תחלה.	תניא, רבי יוסי:										■
וכן בדוד הוא אומר: (שמואל ב' ז') ויהי כי ישב המלך דוד בביתו וה' הניח לו מסביב, וכתוב (שמואל ב' ז') ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וגו'.											■
בתחילה מלך שלמה על העליונים שנאמר (מלכים א' ה') וישב שלמה על כסא ה', ולבסוף מלך על התחתונים, שנאמר (דברי הימים א' כ"ט) כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה.	ריש לקיש:										■
תפסח בסוף העולם ועזה בסוף העולם	חד: [רב/שמואל]										■
תפסח ועזה בהדי הדדי הוו יתבו וכשם שמלך על תפסח ועל עזה - כך מלך על כל העולם כולו	וחד: [רב/שמואל]										■
ולבסוף לא מלך אלא על ישראל, שנאמר (קהלת א') אני קהלת הייתי מלך על ישראל וגו', ולבסוף לא מלך אלא על ירושלים, שנאמר (קהלת א') דברי קהלת בן דוד מלך בירושלים, ולבסוף לא מלך אלא על מטתו, שנאמר (שיר השירים ב') הנה מטתו שלשמה וגו', ולבסוף לא מלך אלא על מקלו, שנאמר (קהלת א') זה היה חלקי מכל עמלי.											■
מקלו	חד: [רב/שמואל]										■
גונדו.	וחד: [רב/שמואל]										■
הדר או לא הדר?											^
הדר	חד: [רב/שמואל]										■
לא הדר	וחד: [רב/שמואל]										■
מאן דאמר לא הדר - מלך והדיוט, ומאן דאמר הדר - מלך והדיוט ומלך.											■
פורץ לעשות לו דרך.											■
אוצרות מלכים - למלך. ושאר ביהו שבוזזין - מחצה למלך ומחצה לעם	תנו רבנן:										■

